

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ
1000 София, ул. „Аксаков” № 21, тел.: (02) 9859 3759, факс: (02) 9877046, ел.адрес: oui22_delov@ro22.nra.bg

Изх. № 20-00-48

11.03. 2015 г.

чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС

чл. 204 от ЗКПО

Фактическата обстановка, изложена в запитването е следната:

Дружеството отдава под наем собствени складови помещения на територията на тържище. Във връзка с възникващите с основната дейност административни нужди и изпълнението на служебните задължения на лица, които не са управленски персонал /като например превоз до банка, общинска и данъчна администрация, НОИ и други/ дружеството възнамерява да наеме автомобил, който е лек по смисъла на пар. 1, т. 18 от ДР на ЗДДС.

Във връзка с изложената фактическа обстановка са поставени следните въпроси:

1. Налице ли е право на приспадане на данъчен кредит по фактури за наем на лек автомобил, предвид разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС и Указания на НАП изх. № 20-00-158/28.07.2014 г. и изх. № 91-00-88/26.06.2013 г.?

2. Налице ли е право на приспадане на данъчен кредит за стоките и услугите, предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на наетия лек автомобил, с оглед разпоредбата на чл. 70, ал.1, т. 5 от ЗДДС?

3. Във връзка с приложението на чл. 204 от ЗКПО, доколкото в ЗКПО и ЗДДС липсва легална дефиниция на „управленска дейност“, следва ли да се облагат с данък върху разходите наема и разходите за експлоатация на лекия автомобил?

Предвид изложената фактическа обстановка, въпросите и относимата към тях нормативна уредба, изразявам следното становище:

Относно прилагането на ЗДДС:

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ

Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

Измененията и допълненията в разпоредбите на чл. 70 от ЗДДС, в сила от 01.01.2013 г. засягат правото за ползване на данъчен кредит за доставките, които възникват при наемане на леки автомобили, както и на получени транспортни или таксиметрови услуги, извършвани с наети превозни средства.

Съгласно измененията в текста на чл. 70, ал. 1, т. 4 от закона е отпаднала думата "нает", която ограничаваше ползването на данъчен кредит в такива случаи.

В тази връзка при наличие на изискванията, регламентирани в чл. 68 -71 от закона, за доставките, при които правото на данъчен кредит възниква след 01.01.2013 г., същото може да бъде упражнено по общия ред и срок, включително и правото за ползване на данъчен кредит за стоките или услугите, предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на наети леки автомобили (чл. 70, ал.1, т. 5 от ЗДДС).

В конкретния случай, следва да имате предвид, че правото на приспадане на данъчен кредит няма да е налице, когато по договор, именуван между страните като договор за наем на лек автомобил са договорени условия, съгласно които се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди от собствеността на автомобила и сбора от вноските е практически идентичен на пазарната стойност на автомобила и по същия, макар да не е предвидено да се прехвърли собствеността на автомобила, впоследствие страните договарят прехвърляне на собствеността.

Следва да се има предвид и направената промяна в чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС /в сила от 01.01.2014 г./, че е налице доставка при фактическото предоставяне на стока по договор за лизинг, в който изрично е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху стоката, като тази разпоредба се прилага и когато в договора за лизинг е уговорена само опция за прехвърляне на собствеността върху стоката и сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ

чл. 46, ал. 1, т. 1, е идентичен с пазарната цена на стоката към датата на предоставянето.

В този смисъл са цитираните в запитването указания на изпълнителния директор на НАП.

Относно прилагането на ЗКПО:

ЗКПО не съдържа специални правила по отношение на разходите за поддръжка и експлоатация на превозни средства, с които се осъществява стопанската дейност на данъчно задълженото лице, с изключение на управленската дейност. Следователно прилага се общия режим на закона по отношение на отчетените счетоводни разходи при определяне на корпоративния данък.

На основание чл. 204, т. 3 от ЗКПО с данък върху разходите се облагат документално обосноващите разходи, свързани с експлоатацията на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. „Разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства” са посочените в § 1, т. 39 от ДР на ЗКПО. В ЗКПО не е дадена легална дефиниция на понятието „управленска дейност”. По аргумент на чл. 37 от *Указ № 833 за прилагане на Закона за нормативните актове*, съдържанието на понятието може да се извлече от общоприетия му смисъл, или то би следвало да **обхваща дейността на всички лица от йерархията в организационната структура на предприятието, на които са вменени управленски функции.**

Предвид гореизложеното, ако отчетените счетоводни разходи за нает лек автомобил, в т.ч. наем, поддръжка и експлоатация (гориво, смазочни материали и т.н.), са свързани с дейността на предприятието и са документално обосновани по смисъла на чл. 10 от ЗКПО, то те са данъчно признати разходи.

В случай, че с автомобила се осъществява управленска дейност, разходите, свързани с експлоатацията му подлежат на облагане с данък върху разходите по реда на чл. 204, т. 3 от ЗКПО. Формирането на данъчната основа е регламентирано с разпоредбата на чл. 215 от закона, върху която се прилага данъчна ставка 10 на сто. Данъкът върху разходите се декларира с годишната

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ

данъчна декларация и се внася до 31 март на следващата година. Разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма от ЗКПО. Данъкът е окончателен.

Настоящото становище е принципно и е въз основа на изложената в запитването фактическа обстановка. В случаите, когато в производство, възложено по реда на *Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)* се установи фактическа обстановка различна от посочената, Вие не може да се позовавате на разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от ДОПК.